

RELACIÓ DE TREBALLS FI DE MÀSTERS
DEFENSATS
CURS 2023-2024

Estudiant: Aguilar Ramírez, Carlos

Títol: *L'Alteritat Animal: Sobre porcs, gossos i polps. La relació humà-animal a través de la literatura contemporània*

Tutor: Ignacio Ramos Gay

Línia de recerca: Estudis amb animals no humans

Resum:

La relació humà-animal s'ha trobat present des del mateix inici del que podem començar a denominar "comunitat humana". La conceptualització de l'animal dins de la cultura humana és, abans de res, una temàtica tractada per un nombre quasi infinit de filosofies, cultures i perspectives estètiques. No obstant això, dins d'esta relació sempre s'ha obviat una veritat incandescent, una veritat que podem trobar escrita, comptada, pintada. El fenomen de l'alteritat animal. L'animal com l'altre a partir del qual em configure, l'altre que manté un reconeixement sobre mi, que em veu com un jo absolut. I en eixa primera trobada de la mirada, trobem el que podem començar a dir un subjecte-animal. Subjecte-animal que em mira, que em fa, que m'ajuda a entendre'm, escriure'm.

No obstant això, comprenem que el concepte de l'alteritat animal és summament personal, intersubjectiu, per la qual cosa necessitem una sèrie de casos que ho exemplifiquen com a universal i al mateix temps mantinguem un nivell subjectiu. Per això, requerirem a una sèrie de casos literaris, formalitzats dins d'un marc literari contemporani, en el qual trobarem personatges narratius, binomis entre animal i humà, que demostren i exemplifiquen eixos processos a partir dels quals l'alteritat animal es dur a terme.

En conseqüència, en este treball tractarem sobre el fenomen de l'alteritat animal, i els diferents processos o moments que són necessaris perquè esta alteritat es dur a terme. Les explicacions seran representades a través d'una sèrie de casos literaris, particularment en *Reino Animal* (2016) de Jean-Baptiste de l'Amo i *Lily and the Octopus* (2016) de Steven Rowley, i explicades a partir d'una sèrie de tesis filosòfiques interpretades a través d'una lent basada en el camp multidisciplinari dels *Animal Studies*.

Paraules clau: alteritat animal, altre, mirada, subjecte-animal, antropocentrisme

Estudianta: Akhgari, Armaghan Akbar

Títol: *L'atenuació en espanyol a les aules d'idiomes estrangers a l'Iran*

Tutora: Amparo Ricós Vidal

Línia de recerca: Espanyol per a estrangers

Resum:

Aquest estudi analitza les estratègies d'atenuació en estudiants iranians d'espanyol com a llengua estrangera, centrant-se en nivells intermedis i avançats. L'atenuació és clau en l'espanyol per suavitzar peticions i suggeriments, la qual cosa contribueix a interaccions corteses. L'objectiu és identificar les dificultats a què s'enfronten els iranians a l'hora d'usar aquestes formes en situacions comunicatives.

L'anàlisi dels manuals *Sueña* i *Nuevo Prisma* revela que, encara que ofereixen una bona base gramatical, no dediquen prou atenció a l'ensenyament de l'ús pragmàtic de les formes atenuades. Això és important per als estudiants perses, la llengua materna dels quals difereix en normes de cortesia verbal, fet que pot portar a malentesos o a semblar rudes en espanyol.

A través del corpus CREA, s'observa que els parlants nadius d'espanyol utilitzen freqüentment expressions com "podria" o "seria possible que" per suavitzar el seu discurs. No obstant això, els estudiants iranians tendeixen a emprar formes més directes, la qual cosa genera barreres interculturals. Per corregir això, es proposa integrar mètodes pedagògics que incloguen simulacions, retroalimentació pragmàtica i avaluació contínua, amb la finalitat de millorar la competència comunicativa i pragmàtica dels estudiants.

Paraules clau: Atenuació, Espanyol com a llengua estrangera, Estudiants iranians, Estratègies comunicatives, Cortesia verbal.

Estudianta: Batluk, Alona

Títol: *El plurilingüisme hispànic: l'aprenentatge i l'ensenyament entre russoparlants*

Tutora: Amparo Ricós Vidal

Línia de recerca: Espanyol per a estrangers

Resum:

El treball final de màster titulat "El plurilingüisme hispànic: l'aprenentatge i l'ensenyament entre russoparlants" investiga com el fenomen del plurilingüisme en la península ibèrica pot ser comprés i aplicat en l'ensenyament a estudiants russoparlants. La justificació del tema radica en la rellevància contemporània, diversitat cultural i complexitat lingüística, i en l'interés de l'autora, docent d'espanyol per a russoparlants, a aplicar els resultats en la seua pràctica pedagògica. Els objectius específics inclouen l'anàlisi històrica del plurilingüisme a Espanya, la situació sociolingüística actual, l'estatus de les llengües minoritzades hispàniques a Europa, i l'avaluació del nivell d'ensenyament d'aquestes llengües als països de la CEI. La metodologia es basa en la investigació-acció, abastant des de la revisió bibliogràfica fins a la implementació pràctica i el desenvolupament de materials educatius adaptats. Les preguntes d'investigació exploren factors històrics, conceptuals, polítics i pedagògics relacionats amb el plurilingüisme hispànic i el seu ensenyament a russoparlants. El resultat de l'estudi, en primer lloc, és definir el nivell dels coneixements i de l'ensenyament de llengües minoritzades hispàniques als països de CEI (ex Unió Soviètica). En segon lloc, entendre la necessitat de l'ensenyament de llengües minoritzades i minoritàries hispàniques entre russoparlants. Finalment, realitzar propostes que poden millorar el nivell de l'ensenyament i de l'aprenentatge de les llengües minoritàries i minoritzades hispàniques per als estudiants de parla russa.

Paraules clau: Margarita d'Àustria, edició filològica, cartes, segle XVI, Roma

Estudianta: Bayo Gisbert, Óscar

Títol: *Estratègies lingüístiques d'expressió de la (des)cortesía verbal i atenuació lingüística en Els Cavallers d'Aristòfanes*

Tutor: Juan Miguel Labiano Ilundain

Línia de recerca: Lingüística i pragmàtica gregues

Resum:

Els Cavallers d'Aristòfanes és la segona de les comèdies conservades de l'autor i un dels drames que millor reflecteix les característiques de la Comèdia Grega Antigua: la crítica política. Dos esclaus, transsumptes dels generals Nícies i Demòstenes, es lamenten perquè un dels servents, el Paflagoni, reflex del demagog Cleó, els està fent la vida impossible i està absorbint el seu amo, Demo, personificació de l'Atenes del moment. L'única solució possible és trobar una persona de pitjor caràcter que acabe amb el Paflagoni. Les contínues picabaralles verbals que estructuren l'obra presenten situacions repletes de recursos lingüístics propis dels agòns còmics: insults, ordres, crits, etc. El final de la comèdia no arribarà fins que, després de diversos litigis verbals, el Paflagoni serà derrocat pel venedor de botifarrons i el poble d'Atenes tornarà a gaudir de bona salut política.

Aquest context de lluita verbal s'erigeix com un marc perfecte per a l'aplicació de les metodologies de la cortesía verbal, de l'anàlisi conversacional i de l'atenuació lingüística. Aquests camps d'estudi, emprats exclusivament a les llengües modernes, ha estat poc utilitzat en les llengües de corpus. Així doncs, la nostra comesa en aquesta investigació és demostrar que poden ser aplicades amb èxit a les llengües clàssiques, en la convicció que poden mostrar que la caracterització dels personatges no es com la crítica ha sostingut fins ara..

Paraules clau: Aristòfanes; *Els Cavallers*; (Des)cortesía verbal; Anàlisi conversacional; Atenuació lingüística.

Estudianta: Bullón Tarrasó, Carlota

Títol: *Diminutius i discurs racial: una anàlisi comparativa de termes anglesos i espanyols en les xarxes socials*

Tutors: Manel Pérez Saldanya /Mayron Estefan Cantillo Lucuara

Línia de recerca: Lingüística contrastiva

Resum:

Aquest estudi examina l'ús de diminutius amb termes racials en anglès i espanyol mitjançant una anàlisi crítica del discurs basat en un corpus de tuits. L'anàlisi dels termes *negrito*, *negrillo* i *negrico* revela tres usos distints: afectuós, pejoratiu i eufemístic. En anglès, *darkie*, *niglet*, *nigette*, *niggie*, *blackie* i *blackling* es van utilitzar predominantment com a insults, encara que *nigette* i *niggie* també es van usar com a marcadors de grup per part d'usuaris negres. A partir d'aquests resultats, es van identificar quatre funcions principals, vinculades a la (des)cortesia, dels diminutius en contextos racials. En espanyol, a vegades s'utilitzen com una estratègia de cortesia positiva, a través de la descortesia inversa, per a referir-se afectuosament a persones negres amb els qui el parlant té una relació pròxima. Quan s'usen de manera eufemística, els diminutius poden demostrar cortesia negativa si el subjecte racial és present o ajudar el parlant a mantenir la seua pròpia imatge positiva si el subjecte racial està absent. Tant en anglès com en espanyol, els diminutius també poden funcionar com a formes de descortesia positiva i negativa, amb connotacions al mateix temps de descortesia de burla. Finalment, els diminutius poden actuar com a marcadors de grup dins de la comunitat negra de parla anglesa, servint així com una estratègia de cortesia positiva per a fomentar la proximitat.

Paraules clau: lingüística de corpus, anàlisi crítica del discurs, (des)cortesia, diminutiu, termes racials.

Estudianta: Carrillo Barberá, Helena

Títol: *Mals exemples i excepcionalitat exemplar: violència, transgressió i gènere en la narrativa de Heinrich von Kleist i María de Zayas*

Tutora: Ingrid García Wistädt

Línia de recerca: Literatura comparada

Resum:

En aquest estudi s'analitza la narrativa de Heinrich von Kleist a través de tres de les seues novel·les curtes, en comparació amb quatre de les narracions de les Novel·les amoroses i exemplars de l'escriptora barroca espanyola María de Zayas. Es parteix de la hipòtesi que la traducció a l'alemany de les Novel·les amoroses, realitzada per Sophie Mereau al segle XIX, podria haver influït en la literatura alemanya, especialment en l'obra de Kleist. L'objectiu principal és identificar i comparar motius compartits entre els dos autors, com ara la representació de la violència, l'engany, les perspectives sobre la justícia i el paper de la dona. Tot i les seues diferències, es pretén demostrar que ambdós autors, a través del perspectivisme, qüestionen les normes patriarcals i les institucions socials i reflecteixen inquietuds sobre la justícia. Els seus personatges sovint s'enfronten a situacions extremes i acaben arrossegats pel cercle de la violència amb un final agredolç o tràgic.

Paraules clau: perspectivisme barroc, Maria de Zayas, Heinrich von Kleist, Sophie Mereau, Exemplum

Estudianta: Falaguera Jorge, Andrea

Títol: « *J'ai décidé que je voulais faire un enfant avec toi !* » *La unió interespecie en els llenguatges de l'animal escènic. Una anàlisi de Hate (2018), de Laetitia Dosch.*

Tutor: Ignacio Ramos Gay

Línia de recerca: Estudis amb animals no humans

Resum:

L'objectiu d'aquest treball de recerca serà realitzar una anàlisi dels elements semiòtics utilitzats en la representació de l'animal escènic en l'obra *Hate* (2018) de Laetitia Dosch, representada per primera vegada en el Théâtre Lausanne en 2018. D'aquesta manera, primer establim un marc d'estudi previ en el corrent dels Animal Studies, els estudis de la zooescenografia i la zoosemiòtica de l'animal no humà. A continuació, realitzarem anàlisi de tots els elements implicats en l'escenografia i com aquests es conjuguen a través de l'actuació dels personatges de Laetitia i Corazon com una manera d'afrontar la violència exercida per l'antropocentrisme a través de la comunió entre espècies. D'aquesta manera, reinstaurarem el llenguatge com l'eina de colonització i dominació antropocèntrica per excel·lència i dotarem a l'anàlisi d'un individualisme d'espècie, establint les limitacions etnològiques del nostre estudi. Així mateix, establim unes primeres nocions de la lingüística del silenci i com poden ser aplicades a l'animal no humà, que en *Hate* (2018) queda relegat a un segon pla en l'àmbit lingüístic a través de la ventriloquia.

Paraules clau: animals; semiòtica; Laetitia Dosch; zooescenografia; antropocentrisme

Estudianta: Ferrándiz Gómez, Celia

Títol: "... und es iste eine Freiheit, ich werde ein Glanz": La flâneuse i el seu espai en la literatura de la República de Weimar

Tutora: Isabel Gutiérrez Koster

Línia de recerca: Literatura alemanya

Resum:

És indubtable que amb els anys 20 el context interbèl·lic alemany, la República de Weimar, entra en un període de profundes transformacions socials, culturals i històriques que propicia una situació plena de contrastos. Enfront dels avanços, com la major independència adquirida per la dona, s'observa el costat negatiu, caracteritzat per la misèria causa de la guerra. A més, a conseqüència d'eixa nova independència, apareix la *Neue Frau*, rebuda com a desafiament contra el sistema. D'altra banda, la ciutat troba el seu auge en este context, i Berlín es torna epicentre per al desenvolupament d'una metròpolis amb identitat pròpia. Ací sorgeix la *flâneuse*, la dona que deambula per la ciutat, observant i apropiant-se de l'espai urbà. Esta figura és indispensable per a entendre la bidireccionalitat de la influència entre dona i ciutat; la *flâneuse* no sols transita per la ciutat, sinó que modela i és modelada per ella. Partint de la base teòrica del gir espacial, és possible corroborar que la conceptualització d'esta nova dona està lligada a la representació de la ciutat. I és que la ciutat amenaça, però també construeix la identitat femenina. Mitjançant l'estudi de la novel·la *Das kunstseidene Mädchen* (1932) de Irmgard Keun, s'esclareix en quina mesura incideix la nova dona en la manera de plasmar en la literatura una ciutat testimoni d'infinits successos que es converteix al seu torn en el reflex mateix de totes dues cares de la societat, i particularment d'eixa nova dona.

Paraules clau: República de Weimar, *Neue Frau*, *flâneuse*, ciutat, escriptura

Estudianta: Lang, Yuxuan

Títol: *La conceptualització metafòrica de la ira en els refranys espanyols i xinesos*

Tutora: María Amparo Montaner Montava

Línia de recerca: Lingüística contrastiva i cognitiva

Resumen:

Aquest treball se centra en la comparació de les metàfores de la ira en refranys en espanyol i xinès des de la perspectiva de la lingüística cognitiva. Existeixen molts treballs comparatius sobre les emocions, però la majoria se centren a estudiar les unitats fraseològiques. Aquest estudi té com a objectiu comparar la conceptualització de la ira en els refranys d'ambdós idiomes i explorar les influències culturals subjacents. La metodologia que s'utilitza és mixta i inclou anàlisi tant quantitativa com qualitativa. El corpus inclou cinc recursos de refranys espanyols, tres de refranys xinesos i un recurs bilingüe. En total, s'han recopilat 191 refranys metafòrics i 46 no metafòrics. A través de l'anàlisi de les metàfores conceptuais i els aspectes marcats, concloem que els refranys en espanyol i xinès comparteixen moltes metàfores, encara que les conceptualitzacions específiques estan influenciades pels seus diferents contextos culturals. En la cultura espanyola, la religió cristiana presenta Déu com una figura totpoderosa i els trets col·lectivistes juguen un paper important. En la cultura xinesa, es recorre a figures divines per a mostrar la ira sense emfatitzar tant la seua força destructiva. A més, la teoria de la medicina xinesa conceptualitza la ira a través del concepte de 气 (*qì, gas*), subratllant la importància de mantenir el seu equilibri per a evitar malalties. Finalment, ambdós idiomes destaquen el control de la ira i reflecteixen una jerarquia patriarcal.

Paraules clau: metàfora conceptual, ira, refrany, lingüística cognitiva, context cultural

Estudianta: Mallén Dorado, Blanca

Títol: La didàctica de l'ètica i la traducció automàtica en els graus de TeI de la Comunitat Valenciana: una anàlisi de les guies docents

Tutora: Diana González Pastor

Línia de recerca: Ètica i noves tecnologies en la indústria de la traducció

Resum:

Amb la globalització i el desenvolupament tecnològic, la traducció automàtica neuronal ha esdevingut un element clau en la pràctica del traductor professional. Per tant, en entrar al món laboral, els diplomats es troben amb una integració creixent de la traducció automàtica que requereix desenvolupar noves competències. En aquest context, les contemplacions ètiques han recobrat rellevància i torna a replantejar-se el seu paper en els programes de formació de traductors en l'Educació Superior. Malgrat que un nombre creixent d'acadèmics adverteix de les implicacions ètiques d'aquests sistemes, fins ara no són nombroses les aportacions que traslladen aquestes preocupacions a la formació de traductors. Aquest treball de fi de màster té l'objectiu de posar sobre la taula el panorama formatiu actual per exposar com encaixa la traducció automàtica amb l'ètica professional i presentar les principals tendències en didàctica de les noves tecnologies que inclouen una perspectiva ètica. Així mateix, es realitza un estudi exploratori mixt basat en l'anàlisi de contingut de les guies docents de les universitats públiques de la Comunitat Valenciana, amb el qual es pretén determinar l'estat de la formació oferida en traducció automàtica en connexió amb l'ètica. Els resultats mostren que existeix un buit formatiu derivat tant d'un abordatge escàs d'aquestes qüestions com dels mètodes pedagògics utilitzats per a la seua integració dins l'aula.

Paraules clau: traducció automàtica, ètica professional, didàctica de la traducció, guies docents, estudi exploratori

Estudianta: Mengual Gilabert, María Isabel

Títol (original): *L'homosexualitat durant el Feixisme: anàlisi comparativa* de In Italia sono tutti maschi i Una giornata particolare

Tutora: Begonya Pozo Sánchez

Línia de recerca: Literatura comparada; Estudis de gènere, literatura i cinema

Resum:

En el present Treball de Fi de Màster s'analitzen la pel·lícula *Una giornata particolare* (1977) d'Ettore Scola i la novel·la gràfica *In Italia sono tutti maschi* (2010) de Sara Colaone i Luca de Santis, dues obres que aborden la repressió homosexual durant el Feixisme. L'objectiu és entendre com es construeix la representació de l'homosexualitat sota el règim de Mussolini per tal d'indagar en la discriminació a la qual eren sotmesos els homes homosexuals, i aprofundir en l'experiència en els camps de concentració on eren reclosos. A través d'una anàlisi contrastiva amb perspectiva de gènere, es descomponen els discursos narratius i visuals per comprendre la construcció social i cultural de l'homosexualitat i la masculinitat a l'època. Es tracta, llavors, d'un estudi transversal en el qual s'integra la reflexió històrica del discurs de cada obra mitjançant l'anàlisi semiòtica dels elements narratius que conformen els relats, aplicada tant al llenguatge cinematogràfic com a l'art seqüencial del còmic, per tal d'extraure els símbols, els significats i les imatges associades a l'home homosexual, tot considerant les particularitats de cada codi. Aquesta investigació examina com cada format narratiu –cinema i còmic– transmet idees de gènere i estètica, i com el context històric influeix en la representació de l'exclusió homosexual. D'aquesta manera, es presta atenció a la forma en què els codis visuals i verbals transmeten significats profunds sobre la identitat de l'home homosexual, considerant també l'impacte del context històric en les narracions i com les tècniques narratives influeixen en la recepció de l'obra.

Paraules clau: gènere, discurs, cinema, novel·la gràfica, Feixisme

Estudiant: Sarrià Navarro, Josep

Títol (original): *La construcció <V1-I-V2> en català: una anàlisi de corpus mitjançant la gramàtica de construccions*

Tutors: Jesús Jiménez Martínez / Andreu Sentí i Pons

Línia de recerca: lingüística cognitiva, gramàtica de construccions, lingüística de corpus

Resum:

La construcció <V1-i-V2> (*va i diu, va i resulta, agafa i se'n va*, etc.) és un fenomen lingüístic que consisteix en la unió de dos verbs a mitjan camí entre una coordinació i una construcció perifràstica verbal. Aquesta construcció està formada per tres constituents: un primer verb (V1), la conjunció copulativa i i un segon verb (V2). El primer verb pertany a una sèrie tancada molt limitada (*anar* o *agafar/agarrar*, en català) i ha perdut el significat original; el segon pertany a una sèrie oberta, selecciona l'estructura argumental de l'oració i aporta el significat del predicat. El treball té un enfocament empíric, és a dir, es basa en l'ús a partir de corpus orals i escrits com el corpus Parlars, el CTILC o el CIVAL. Ens ocupem del comportament de la construcció basant-nos en la teoria de la gramàtica de construccions (Goldberg, 1995, 2003, 2006). A partir dels resultats, analitzem les característiques d'aquesta construcció, particularment la seua gramaticalització i els seus valors semanticopragmàtics de mirativitat (DeLancey, 1997), contrarietat i brusquedat. Així mateix, també la comparem amb construccions equivalents d'altres llengües, i adduïm que el seu funcionament és semblant al dels adverbis discursius, en consonància amb Bravo (2020).

Paraules clau: construcció <V1-i-V2>, pseudocoordinació, construccions multiverbals, lingüística de corpus, gramàtica de construccions, verbs de moviment

Estudianta: Song, Ni

Títol: *La manifestació del maltractament animal en les exposicions contemporànies d'animals*

Tutor: Ignacio Ramos Gay

Línia de recerca: Ètica animal

Resum:

En la nostra vida quotidiana estem envoltats d'animals, i les connexions que formem amb ells poden arribar a ser les més properes, directes i sinceres de la nostra vida. Amb l'auge de l'art contemporani, també s'ha estés l'aparició d'animals en obres d'art i exposicions, donant lloc a debats sobre l'ètica d'aquestes pràctiques. En aquest context, els animals ja no són simplement animals, sinó més aviat una eina per materialitzar la visió de l'artista. Malauradament, no és habitual que aquests animals reben un tracte digne, i són freqüents les ferides, lesions i fins i tot la mort, tant en el procés de creació com durant l'exposició. És important reflexionar si el benestar dels animals, quan es disfressa d'art, deixa de ser maltractament. ¿És l'ús d'animals una forma més d'expressió artística o simplement una manera encoberta de perpetuar l'especisme?

Paraules clau: art contemporani, Ètica animal, Maltractament animal, Especisme.

Estudianta: Vives Martínez, Mireia

Títol: *El conflicte familiar en Effi Briest (1895): entre el domèstic i el polític*

Tutora: Ingrid García Wistädt

Línia de recerca: Literatura alemanya

Resum:

El propòsit d'aquest treball és explorar el retrat que Theodor Fontane ofereix de la família en la societat alemanya de finals del segle XIX a partir de la seua obra mestra, *Effi Briest* (1895). Si bé la presència del motiu de l'adulteri en la trama ha afavorit la seua inclusió en el cànon literari i ha permés crear llaços entre aquesta i altres novel·les clau del Realisme europeu, no es pot perdre de vista que l'obra de l'autor alemany llega alhora un valuós testimoni sobre les estructures socials i de poder, les normes morals i el pensament de les últimes dècades del segle XIX a la Prússia imperial. Convenint amb els principis del Realisme poètic, Fontane situa el punt de mira en el dia a dia de dues famílies acomodades de l'època i mostra la interacció entre els seus membres, revelant, entre altres coses, la gradual assimilació de l'aristocràcia al model familiar burgés. No obstant això, darrere del retrat aparentment convencional i complaent de la família en aquesta obra, és possible intuir tota una sèrie de tensions latents, resultat d'una època en transició, que vaticinen transformacions de major importància. Les discrepàncies i conflictes personals apunten a una crisi familiar, que, a petita escala, és expressió d'una crisi d'ordre social i polític.

Paraules clau: Theodor Fontane, Effi Briest, Imperi Alemany, conflicte familiar, societat burgesa

Estudianta: Xu, Xiaochen

Títol: *L'estudi comparatiu entre el xinés i l'espanyol en les oracions interrogatives. Aplicació a l'aula d'ELE*

Tutora: Amparo Ricós Vidal

Línia de recerca: Espanyol per a estrangers

Resum:

La interrogativa és un tipus d'oració definit segons la modalitat. Es pot classificar en interrogativa total i parcial, així com interrogativa directa i indirecta. En xinés i en espanyol, en cas de la interrogativa parcial, l'oració sol contindre una paraula interrogativa. L'oració interrogativa té la seua estructura gramatical, la qual cosa es veurà en aquest treball juntament amb l'anàlisi sintàctica. La interrogativa també té una funció pragmàtica i retòrica en el context. En aquest TFM, es realitza una proposta didàctica que té com a objectiu el coneixement de l'estructura gramatical i la funció pragmàtica i retòrica d'aquest tipus d'oració en el grau en Filologia Hispànica en les universitats de la Xina. D'una banda, després de l'observació de la programació unificada de l'etapa fonamental d'aquest grau a la Xina, s'analitzen dues assignatures que poden tractar la interrogativa com un tema específic, Lectura Intensiva i Gramàtica d'Espanol. D'altra banda, es presenten alguns exercicis de disseny propi que atendran la formació de l'oració interrogativa segons l'estructura sintàctica, la transformació entre diferents tipus d'interrogativa i la traducció. També es dissenyen exercicis de lectura de textos coherents, amb la finalitat que els estudiants entenguen la funció de la interrogativa en el context.

Paraules clau: interrogativa, gramàtica d'espanyol, ensenyament d'espanyol, Filologia Hispànica, Lectura Intensiva